



Hristos a Înviat !

"În ziua cea dintâi a săptămânii, fiind seară și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: **Pace vouă!** Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzându-l pe Domnul. Atunci Iisus le-a zis iarăși: **Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi.** Și, spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: **Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și căroră le veți ține, vor fi ținute.** Însă Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: **Am văzut pe Domnul!** Dar el le-a zis: **Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.** Și, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma era împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijlocul lor și a zis: **Pace vouă!** Apoi a zis lui Toma: **Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios.** A răspuns Toma și I-a zis: **Domnul meu și Dumnezeu meu!** Iisus I-a zis: **Pentru că M-ai văzut ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut!** Iisus a făcut înaintea ucenicilor Săi și alte multe minuni, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris ca să credeți că Iisus este **Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în numele Lui.**"

„Cazul” Apostolului Toma ne reține atenția în special pentru faptul că **simțim o vie asemănare între îndoiala lui și îndoielile noastre, între frământările lui și frământările noastre.** Chiar dacă fizic ne despart aproape douăzeci de veacuri, **simțim că Toma se identifică cu noi, acum și aici.** Căci cine dintre noi ar putea să afirme că **nu s-a îndoit sau nu se îndoiește în problemele de credință?** Nu suntem noi niște căutători în permanență ai adevărului? Nu tânjim noi după dobândirea certitudinii în înviere? Căci Toma această certitudine voia s-o aibă.

Recunoscându-ne propriile îndoieli, îl vom înțelege mai bine și ne vom da seama că, după ce ucenicise trei ani lângă un Învățător fascinant prin vorbe și fapte, însoțite chiar de învieri din morți, în ziua în care L-a văzut murind, ceva s-a prăbușit în sufletul său.

Nu sunt excluse chiar clipe de deznădejde, în care va fi rostit, poate, pentru sine: mai bine aș fi rămas un pescar liniștit în Galileea mea natală. De aceea, la vestea năpraznică dată de confrăți: „**L-am văzut pe Domnul!**”, Toma va avea o reacție cu totul omenească, rostind în sine sa: „**Nu se poate! Nu-mi vine să cred! Este prea mare și îmbucurătoare vestea!**”, apoi cu glas tare: „**Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor**” și celelalte. **Nu facem și noi așa, în împrejurări similare? Când cineva ne aduce o veste mare, de bucurie sau de întristare, nu exclamăm noi, până să ne dumirim: „Nu se poate! Nu-i adevărat! Nu pot să cred!”.** Apoi, în fața evidențelor, dacă vestea este de bucurie îl îmbrățișăm pe aducător, bâlbâind mulțumiri, amestecate uneori cu lacrimi de fericire; sau, dacă vestea este tristă, șoptim resemnați: „**Așa a fost să fie, așa a vrut Domnul. Iartă-mă că nu pot să cred ce s-a întâmplat**”. Astfel, amintindu-ne de propriile noastre experiențe, înțelegem mai bine exclamația emoționantă a lui Toma: „**Domnul meu și Dumnezeu meu!**”.

Încercând, așadar, să ne regăsim în atmosfera simțămintelor lui Toma, credem că una din temele propuse nouă spre meditație de Evanghelia de azi este **dorința omului de a dobândi certitudinea învierii.** Sau, mai pe scurt, **căutarea nemuririi.** Omul a fost dintru început un căutător. Chiar și în Rai. Curiozitatea Evei, împărtășită și de Adam, nu este oare o expresie a căutării?

Și acum să rămânem la aceste două noțiuni: **căutare și nemurire.** Nemurirea, sau viața **veșnică, poate fi găsită, dobândită atunci când căutarea este susținută de bună credință și de osteneală neîntreruptă,** potrivit dictonului: „**Tot ce-i căutat este găsit, dacă nu te lași și nu fugi de osteneală**”.

Nemurirea, dar de la Dumnezeu pentru căutătorii harnici, ne-a fost arvunită prin Învierea Domnului și intră în logica normalității. Dumnezeu l-a creat pe om într-un scop bine definit, iar viața are un sens precis. **De fapt, numai viața are sens. Moartea nu.** Dacă existența noastră s-ar stinge în moarte (care este un „non-sens”), ar însemna că viața însăși este non-sens, aberație pe care nici măcar materialității n-o susțin.

Iar în clipa în care, de vom fi vrednici, ne vom găsi în fața Mântuitorului Iisus Hristos Cel înviat, **vom rosti și noi ca Toma „Domnul meu și Dumnezeu meu!”**, într-o stare de bucurie smerită: de bucurie, ca fericiți trăitori ai Marii Întâlniri, dar recunoscându-ne smeriți, cu capetele plecate, greșeala atâtor pământene îndoieli.

Să ne învrednicească Dumnezeu de această clipă! Amin.

Pr. Vasile Gordon - <https://doxologia.ro>

Se cade nouă astăzi, să ne bucurăm că stăm neclintiti în dreapta credință și suntem fii ai Bisericii lui Hristos de două mii de ani. Noi, fiii Învierii și fiii lui Dumnezeu după har, să-I rămânem credincioși până la sfârșit, știind că „**cel ce va răbda toate până la sfârșit, acela se va mântui**” (Matei XXIV, 13). Astăzi, a opta zi după Sfintele Paști, Domnul Înviat S-a arătat Apostolilor și le-a dat pacea Duhului Sfânt după care suspină toată lumea. **Astăzi Mântuitorul l-a încredințat pe Toma că a înviat cu adevărat și ne încredințează și pe noi că vom învia cu toții la judecata de apoi.** De aceea să ne bucurăm pentru Înviere. Să ne bucurăm pentru mărturisirea de credință a lui Toma și să ne rugăm lui Dumnezeu ca și ceilalți îndoielnici în credință și doritori de semne și minuni, tineri sau bătrâni, rude, vecini și chiar fii, să mărturisească și ei pe Hristos împreună cu Apostolul Toma. Să ne bucurăm cu adevărat că avem cu noi, în mâinile noastre, pe Domnul Înviat și suntem izbăviți de chinurile sufletești ale necredinței și îndoielii.

Penticostarul - perioada liturgica si carte de cult



Penticostarul este perioada dintre **Învierea Mântuitorului Iisus Hristos și Duminica tuturor Sfinților** (duminica de după Cincizecime), adică perioada de bucurie a Bisericii pentru Învierea, Înălțarea la cer a Domnului Hristos și pentru Pogorârea Duhului Sfânt. Tot Penticostar se numește și cartea de slujbă care cuprinde toate rânduielile liturgice din această perioadă. Numele Penticostarului i se trage de la perioada ale cărei cântări le cuprinde, adică 50 de zile, iar în grecește "pentikosti". El conține cântările pentru slujbele praznicului Înălțării și pentru cel al Rusaliilor, precum și pe cele ale duminicilor și tuturor zilelor acestei perioade.

Istoric - Penticostarul nu are decât câteva sute de ani. Între cei care au compus imne și canoane ce intră în componența Penticostarului putem aminti pe: **Roman Melodul, Anatolie, Andrei Criteanul, Cosma de Mayuma, Gheorghe Nicomideanul, Nichifor Calist Xantupol** (sec. XIV.), acesta din urmă fiind autorul Sinaxarelor Triodului și Penticostarului. Despre **imnograful care a alcătuit Penticostarul știm că se numea Iosif și că a trăit în secolul al IX-lea.**

Așa cum se prezintă azi, Penticostarul a ajuns abia în secolul al XIV-lea (când i s-au adăugat Sinaxarele.

În țara noastră, Penticostarul a ajuns relativ târziu, mai întâi în limba slavonă. Primul Penticostar slavon tipărit la noi în țară (în același volum cu Triodul) a apărut sub numele de "Triod-Penticostar" în anul 1550. **În limba română Penticostarul a văzut lumina tiparului în anul 1743.** A fost tipărit la București de mitropolitul Neofit și la Râmnic unde fusese tradus de episcopul Damaschin Dascălul, și era tipărit de urmașul acestuia, episcopul Clement. Remarcăm faptul că **traducerea Penticostarului nu s-a făcut din slavonă ci din greacă.**

www.crestinortodox.ro



Enumerare cronologică a arătărilor după Înviere

www.crestinortodox.ro

Învierea Domnului este cel mai mare eveniment pe care l-a cunoscut umanitatea. Întreaga viață a Bisericii Ortodoxe are în centru ridicarea Domnului Iisus Hristos din morți „a treia zi după Scripturi”. Evanghelia Învierii are rolul de a plasa credința noastră în spațiul istoriei și al **oamenilor care au fost martori.**

În rezumat, arătările Domnului Hristos, după cei patru evangheliști au fost următoarele:

- 1) Arătarea Domnului către **Maria Magdalena** (Ioan XX, 11-18; Marcu XVI, 12, 13)
- 2) Arătarea către **femeile mironosițe** (Matei XXVIII, 9-10; Luca, XXIV, 10-11)

- 3) **Către Simon Petru** (Luca XXIV, 34; Cf. I Cor. XV, 5)
- 4) **La doi ucenici în drum spre Emaus** (Luca XXIV, 13-35; Marcu, XVI, 12-13)
- 5) **Apostolilor și unor ucenici la Ierusalim, în seara învierii** (Ioan XX, 19-23; Luca XXIV, 36-43)
- 6) **Apostolilor după opt zile, împreună cu Toma, la Ierusalim** (Ioan XX, 26-29)
- 7) **La șapte Apostoli, în Galileea, la Marea Tiberiadei** (Ioan XXI, 1-14)
- 8) **La toți Apostolii pe un munte în Galileea** (Matei XXVIII, 16-20)
- 9) **Apostolilor în ziua înălțării Domnului la cer** (Luca XXIV, 44-53; Marcu XVI, 15-20)

Ca o completare putem adăuga și alte trei arătări ale Mântuitorului semnalate de Sf. Ap. Pavel neenumerate anterior:

- 1) Arătarea Domnului Hristos **la mai mult de 500 de frați deodată**, probabil tot în Galileea (I Cor. XV, 6)
- 2) Arătarea Domnului către **Iacov, fratele (ruda) Domnului în Galileea** (I Cor. XV, 7).
- 3) **Arătarea extraordinară către Sf. Ap. Pavel** (I Cor. XV, 8; Fapte IX, 1-9; XXII, 3-11; XXVI, 9-18)

Ce este „Paștile blajinilor”? - «Пасха блаженных», numită la ruși mai des «Радоница», a dat în românește numele de „Paștele blajinilor” care s-ar putea traduce cu „**Paștile celor fericiți**” sau mai simplu: „**Paștile celor adormiți**”. E același Paști, care începe în Biserică, dar se extinde în două locuri: **în casele noastre**, când masa este pentru cei vii; și **în cimitire**, lângă morminte, când masa și darurile sunt oferite ca milostenie în numele celor adormiți. Spiritual, acest „Paști al blajinilor” poate fi sărbătorit odată cu Paștele propriu-zis sau imediat după acesta. Dar întrucât creștinii nu doresc doar să servească o masă sau să facă milostenie în cinstea celor adormiți, ci **să facă și rugăciuni de pomenire pentru ei** – ceea ce e mult mai important – a fost nevoie ca „Paștile blajinilor” să fie mutat cu o săptămână mai târziu. **Tipicul bisericesc interzice pomenirea morților în toată Săptămâna Luminată, inclusiv în Duminica Tomei, prima de după Paști. De aceea, a fost obligatoriu ca această zi de pomenire a morților să fie mutată cel mai devreme posibil – și această zi este luni, în săptămâna care urmează după Săptămâna Luminată.** Este o afirmare a credinței și nădejzii noastre în învierea morților; **este și o zi de pomenire a celor adormiți, dar una plină de optimism și bucurie, pentru că prin Învierea lui Hristos, moartea nu mai este un sfârșit fatal**, ci doar o trecere spre viața veșnică alături de Hristos și de toți sfinții.

www.teologie.net

INVITATIE: Sunteți invitați **luni, 23 aprilie 2018** de ziua Sf.M.Mc.Gheorghe, purtătorul de biruință, ocrotitorul parohiei, la **hramul Bisericii Mărtisor**. După Sf.Liturghie se va săvârși slujba parastasului pentru ctitori: părintele Mihai Tătărăm și fam.avocat Gheorghe și Ioana Alexandrescu. **Dumnezeu să-i odihnească!**

Programul săptămânii 15 aprilie 2018 – 22 aprilie 2018

Duminică	15 aprilie	08- 12	- Sf.Liturghie (Sf.Ap.Toma) – Pr.Ticu
Luni	16 aprilie	17 – 18	- Acatistul Sf.Învieri – Pr.Ticu
Marti	17 aprilie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	18 aprilie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	19 aprilie		
Vineri	20 aprilie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	20 aprilie	17 – 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	21 aprilie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	21 aprilie	17 – 18	- Vecernia duminicii a III-a după Paști – Pr.Dragoș
Duminică	22 aprilie	8- 12	- Sf.Liturghie (Sf.Mironosițe) – Pr.Dragoș
Duminică	22 aprilie	17 – 19	- Vecernia, acatistul Sf.Gheorghe și Litia – Pr.Dragoș